

Det glade kollegieliv

FYENS STIFTSTIDENDES

Kronik

29. AUGUST 1998

Af
OLE
cand.mag.,
Odense.

For femogtyve år siden var der rejsegilde på Odenses største kollegium, Rasmus Rask-kollegiet i Bolbro. Det var mere præcist den 28.9 i det herrens år 1973, men allerede nogle måneder forinden var den første beboer flyttet ind til en husleje, der lød på ca. 450 kr. for et 'stort kollegieværelse'. Og til forskel fra bl.a. H. C. Ørsted-kollegiet, der først og fremmest er et gangkollegie, var det på 'lejlighedskollegiet' Rasmus Rask fra starten muligt for samtlige beboere at modtage boligsikringstilskud. Den nette pris for de 421 værelser og 77 lejligheder var godt 33 mill. kr. Jeg har selv boet der gennem en årrække og fortryder intet – stort set – og i år fejrer det altså 25-års jubilæum.

Man var stolte af nybyggeriet, som også omfattede en lille købmandsbutik, men allerede kort tid efter færdiggørelsen blev det opdaget, at ydrevæggens sten var af en sådan kvalitet, at de sugede vand, hvilket naturligvis virkede ødelæggende. Vandskuring var derfor nødvendig. Resultatet var en fremherskende trist grå farve, som fik flere til at tro, at stedet var en art åbent ungdomsfængsel, og sandt at sige var opfattelsen nærliggende, men farven blev først ændret i forbindelse med en omfattende og tiltrængt renovering godt tyve år senere. Inden da blev kollegiet udvidet yderligere med bl.a. et antal boligenheder, de hidtil mindste. De første beboere i de nye værelser kaldtes da også meget passende for 'burhøns'.

Halvfjerdserne. Det var dengang, der i sommermånederne i størsteparten af kollegiets gårdhaver stod hampplanter, som flere steder havde så gode vækstbetingelser, at de nåede helt op til tagrenderne. Dyrk-

ning af hamp var ganske vist lovlig, hvis produktionen vel at mærke blev brugt til dyrefoder eller reb, men dertil anvendte man næppe Rasmus Rask-hampen. I modsat fald ville beboerne have haft enten gevaldige problemer alene med antallet af frøspisende husdyr eller eget sejlskib med betragtelige mængder af dertil hørende tovværk. Næ, for mod værelsesnøglen i pant kunne man endda en overgang i baren, kollegiets vigtigste samlingssted, låne en chillum, hvilket ophørte, da det alligevel vakte en vis forargelse.

Det sociale liv mellem stedets beboere har alle dage været i høj kurs, dog mere mellem nogle end andre. Som så mange andre steder med så mange unge mennesker samlet har der i årenes løb været, foruden talrige indgåede og brudte parforhold, en del skæve typer, uheldige elementer, folk som har dummet sig eftertrykkeligt og opsigtsvækkende hændelser. Som ham, der på gulvet i sit værelse havde et op til ti centimeter tykt lag af skidt og snavs, bl.a. gamle, ildelugtede madrester, og endte med at blive smidt ud fra kollegiet. Eller den fyr, der efter en fugtig aften i baren ikke kunne forstå hvorfor hans værelsesnøgle ikke passede ind i låsen og i arrigskab simpelthen gjorde kort proces med døren: Den blev sparket ind. Først da en totalt fremmed person med meget store øjne sad ret op i en seng opdagede han, at hverken den eller værelset var hans. Alle har de sat kolorit på kollegiet og gået over i dets historie.

I en lille bil, som det på forunderlig vis var lykkedes for dem at være otte i, var en gruppe kollegianere først i firserne på vej hjem efter et besøg på det legendariske 'Hansens Værtshus' i byens centrum. Der opstod bred enighed om, at det var tid til en godnat-øl (eller flere). Bilen blev kørt op foran kollegiebaren, men eftersom det regnede i stride strømme, blev blot en enkelt person sendt af sted. Han åbnede til gengæld indgangsdørene på vind gab, hvorpå bilen trillede hele vejen ind i lokalet og blev efter en kort tur op forbi bardisken parkeret midt i lokalet og fik lagt en dug over. Selvom man som kollegianer kunne være vant til lidt af hvert, undrede størsteparten af de øvrige gæster sig efter sigende ligegodt en del.

Det har altid været en fordel, især som ny på stedet, at komme med i en såkaldt aktivgruppe, dvs. en åben kreds af kollegianere, der aktivt ('Aha', vil det slå ned i den opmærksomme

læser, 'heraf navnet') og ulønnet samler sig om en fælles interesse eller foretager noget, som i sidste ende er til gavn for samtlige beboere. F.eks. Fotogruppen, som har sørget for fællesindkøb af materialer, arrangeret fotokonkurrencer og desperat og til tider med succes har holdt orden og rent i det mørkekammer, Rasmus Rask har haft

“Kravene til studieaktivitet og SU-reglerne er igennem årene blevet skærpet. Det har under alle omstændigheder resulteret i, at aktiviteterne og kollegianernes sammenhold er faldet”

siden slutningen af halvfjerdserne. Genbrugsgruppen sørgede i en periode for indsamling af, nej, ikke brugte og dog genanvendelige kollegianere, men af de betragtelige mængder af papir, man som studerende alle dage har brugt, foruden bl.a. reklamer og gamle aviser. Teatergruppen opførte med stor succes bl.a. Oscar Wildes 'Bunbury'. Men Musikgruppen er den ældste stadig fungerende aktivgruppe og har gennem mere end tyve år sørget jævnlige for at arrangere levende musik i kollegiets bar.

Listen over de bands og musikere, som har spillet på stedet, er meget lang og spænder fra klassisk, over visesang og fusionsjazz, til hård rock. Vi plukker nogle af de kendte: Kliché, Big Fat Snake, TV2, Blues Brothers Souvenir Show, Henrik Strube & Lei Moe, Gnags, Bifrost, Djurslandsspillemandene, Bazaar, Shit & Chanel, Thomas Kjellerup, Sigurd Barrett og mange flere... og dertil kommer alle de andre.

Et af de arrangementer der for mange af de tilstedeværende den aften vil stå klart i erindringen, var med Shaky Ground feat. Henning Stærk, da luftfugtigheden i lokalet blev så høj, at det begyndte at dryppe fra loftet med en alt andet end delikat blanding af kondensvand, almen snavs og nikotin. Det var simpelthen en af de allermest kaotiske koncerter i baren, for ikke blot var der langt flere mennesker til stede i loka-

let end forsvarligt, men næsten lige så mange forsøgte på at komme ind. Man spærrede dørene, men en ekstra kom dog ind ved at balancere hen ad gesimsen på bygnings bagside for så at kravle ind ad et vindue. Magen til dumdristighed, grænsende til det komplet idiotiske, skal der ledes længe efter, for der er mere end fire meter ned, men til dels på grund af medlidenhed fik han lov til at blive.

Kravene til studieaktivitet og SU-reglerne er igennem årene blevet skærpet. Om de færdiguddannede, som uddannelsesstederne spytter ud, også er blevet bedre inden for deres respektive områder, skal vi ikke komme ind på her, men det har under alle omstændigheder resulteret i, at aktiviteterne og kollegianernes sociale sammenhold er faldet. Det er f.eks. meget tvivlsomt, om det kunne lade sig gøre i dag at iværksætte en huslejeboycot, som den i 1977, der faktisk endte med en væsentlig nedsættelse af lejen. Rasmus Rask-kollegiet har dog fulgt med udviklingen. For nogle år siden fik man installeret et moderne digitalt styret telefonanlæg – som afløste en omstilling, hvis efterhånden kun få brugbare forbindelser skratte og hylede som astmatiske katte i territoriale slagsmål – og allerede på det tidspunkt begyndte man at lure på muligheden for yderligere digitalisering af kollegiet. Dog først inden for det sidste års tid er det for alvor blevet en realitet i form af et lokalt computernetværk, der med tilslutninger i samtlige lejligheder og værelser ikke blot er Odenses største privatejede, men også er blandt Danmarks mest omfattende. Og med den for beboerne økonomisk meget fordelagtige opkobling på Internettet kommer Rasmus Rask for alvor på verdenskortet i cyberspace.

Stedet er opkaldt efter den verdensberømte sprogforsker Rasmus Rask fra Brændekilde nogle kilometer uden for Odense. At bo på kollegium er for mange unge studerende, der for de flestes vedkommende umiddelbart forinden har forladt mors og fars trygge rammer og de hjemlige kødgryder, en vigtig udviklingsmæssig periode i deres tilværelse. Rasmus Rask-kollegiet er langt fra Odenses eneste – det er i øvrigt i sammenhæng med byens ambitioner om at være Danmarks uddannelsesby nr. 1 tiltrængt med flere boligtilbud til studerende – men det er med over 600 beboere det største og fylder 25 i år – et kvart århundrede.